

Temps Ordinari - Dotzè diumenge

Per VictorC el dl., 19/06/2023 - 00:00

[Jr 20,7-9](#)

[Rm 12,1-2](#)

[Mt 16,21-27](#)

Nota prèvia de [pregaria.cat](#)

Aquesta homilia ja va estar elaborada pel P. Víctor Codina sj. el dia 20 de març. I el P. Víctor va morir en la pau del Senyor el passat dia 22 de maig.

És doncs un record i un reconeixement a la seva bondat, la seva profunditat teològica, la seva ignasiana espiritualitat, a la seva sensibilitat social i...a la seva fidelitat i puntualitat en lliurar-nos les homilies que se li assignaven.

Que des del Cel vetlli per tots i totes!

Vivim un món tan embolicat i caòtic, amb tants problemes i amenaces econòmiques, bèliques, socials, ecològiques i humanes, que la gent més assenyada diu que siguem realistes i no somiem ni un món millor, ni una utopia, ni el Regne de Déu.

Tampoc la situació que esperava els deixebles de Jesús en el futur de la seva absència era fàcil, i l'evangelista Mateu ho recorda; i segurament en escriure l'evangeli ja ho experimenta: crítiques als deixebles de part dels jueus, també de part dels pagans greco-romans, difamacions, persecucions, amenaces de mort. I el Regne no arriba, tampoc torna Jesús tan aviat com molts esperaven. La situació general és de por.

Per això a l'evangeli d'aquest diumenge Jesús repeteix tres vegades que no tinguin por, ni por dels homes, ni por dels qui poden matar, ni por de cap esdeveniment inesperat.

I l'argument és que si Déu Pare té cura dels pardals i dels nostres cabells, molt més en tindrà dels seus deixebles. I al final de l'evangeli de Mateu trobem aquesta solemne afirmació de Jesús ressuscitat: "Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món" (Mt 28,20).

A tota la revelació bíblica, la acció del Senyor mai no és de por: l'àngel a Maria, els àngels als pastors de Betlem, Jesús als deixebles espantats per la tempesta del llac, els àngels a les dones que van al sepulcre de Jesús, les aparicions pasquals de Jesús als deixebles, sempre comencen dient "No tingueu por".

I ¿què es el contrari a la por? Acostumem a pensar que el contrari a la por és la pau, la tranquil·litat, l'alegria i el goig. I en realitat aquests son els efectes de no tenir por, però l'arrel i el fonament darrer de la nostra manca de por és la fe, la fe en aquell Déu que fa reviure els morts i crida a l'existència allò que no existia (Rm 4,17), i per això, podem esperar contra tota esperança (Rm 4, 18) el Deu que té cura dels ocells, dels lliris del camp i dels nostres cabells.

El missatge evangèlic no és ni infantil, ni il·lusori, no ens diu que tot ens anirà bé, ni que no hi haurà dificultats ni al món ni a l'Església, sinó que ens diu que no estem sols en aquestes dificultats, que estem en mans d'un Pare-Mare compassiu i amorós, que Jesús és al nostre costat, que tenim el do de l'Esperit que és llum, foc i vida.

I amb aquesta ajuda hem de lluitar per un món més just, més honest, més fraternal i sororal, més respectuós de la natura, sense guerres ni fàbriques d'armaments, sense fam ni violència sexual a nens i dones, sense discriminacions culturals, racials o religioses. Es allò que Jesús anomena el Regne de Déu. Aquesta utopia, aquest món nou, és evidentment escatològic, arribarà al final dels temps (Apoc 21,5), però ja el podem preparar i avançar, tot confiant en el Déu, que fa reviure els morts i crida a l'existència allò que no existeix...

ETIQUETES
POR ESPERANÇA FE